KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.7.2021 r.
COM(2021) 320 final

2021/0225 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu euroródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania priorytetów strategicznych UE-Tunezja do czasu przyjęcia przez UE i Tunezję nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, w odniesieniu do planowanego przyjęcia decyzji dotyczącej przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Tunezja do czasu przyjęcia przez UE i Tunezja nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Układ o stowarzyszeniu

Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony (zwany dalej „układem o stowarzyszeniu”), został podpisany w dniu 17 lipca 1995 r. i wszedł w życie w dniu 1 marca 1998 r. Układ o stowarzyszeniu stanowi podstawę prawną stosunków dwustronnych między UE a Tunezją. Układ ma na celu:

– stworzenie stosownych podstaw dla dialogu politycznego między Stronami, umożliwiającego rozwój bliskich stosunków we wszystkich dziedzinach, które te uznają za istotne dla takiego dialogu;

– ustalenie warunków stopniowej liberalizacji handlu towarami, usługami i kapitałem;

– wspieranie handlu i rozwój harmonijnych stosunków gospodarczych i społecznych między Stronami, w szczególności poprzez dialog i współpracę, w celu promowania rozwoju i dobrobytu Tunezji i jej mieszkańców;

– ułatwianie integracji w regionie Maghrebu poprzez sprzyjanie handlowi i współpracy między Tunezją a krajami regionu;

– promowanie współpracy gospodarczej, społecznej, kulturalnej i finansowej.

2.2. Rada Stowarzyszenia

Ustanawia się Radę Stowarzyszenia, która zbiera się na szczeblu ministerialnym raz w roku lub, w zależności od okoliczności, z inicjatywy jej przewodniczącego oraz zgodnie z warunkami ustanowionymi w jej regulaminie wewnętrznym. Rada bada wszelkie istotne kwestie związane z niniejszym układem, jak również wszelkie inne kwestie dwustronne lub międzynarodowe leżące we wspólnym interesie Stron.

W skład Rady Stowarzyszenia wchodzą członkowie Rady Unii Europejskiej i członkowie Komisji Wspólnot Europejskich, z jednej strony, oraz członkowie Rządu Republiki Tunezyjskiej z drugiej strony.

Rada Stowarzyszenia uchwala własny regulamin. Radzie przewodniczy kolejno członek Rady Unii Europejskiej i członek Rządu Republiki Tunezyjskiej zgodnie z postanowieniami ustanowionymi w jej regulaminie wewnętrznym.

Podjęte decyzje są wiążące dla Stron, które są zobowiązane do podjęcia środków niezbędnych do wykonania takich decyzji. Rada Stowarzyszenia może również formułować odpowiednie zalecenia.

2.3. Planowany akt Rady Stowarzyszenia

Rada Stowarzyszenia ma przyjąć decyzję w sprawie przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Tunezja na lata 2018-2020 do czasu przyjęcia przez UE i Republikę Tunezyjską nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów. Zgodnie z art. 10 regulaminu wewnętrznego Rady Stowarzyszenia decyzja jest przyjmowana za obopólnym porozumieniem Stron i może zostać przyjęta w drodze procedury pisemnej, jeżeli obie Strony wyrażą na to zgodę.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy układu o stowarzyszeniu w sprawie przyjęcia decyzji dotyczącej przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Tunezja, opiera się na tekście decyzji załączonej do niniejszej decyzji.

Decyzją nr 1/2018 Rady Stowarzyszenia z dnia 9 listopada 2018 r. UE i Tunezja uzgodniły priorytety strategiczne mające na celu wspieranie i wzmacnianie przemian demokratycznych oraz rozwoju społeczno-gospodarczego Tunezji na lata 2018-2020.

W ramach trwającego procesu odnowienia partnerstwa UE z południowym sąsiedztwem oraz w następstwie przyjęcia wieloletnich ram finansowych na lata 2021-2027 oraz nowego Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) na 2021 r. zaplanowano przygotowanie i przyjęcie nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów z państwami południowego sąsiedztwa, w tym z Tunezją. W tych ramach oraz aby uniknąć luki między wygaśnięciem priorytetów partnerstwa UE–Tunezja a przyjęciem nowych priorytetów, w interesie Stron leży przedłużenie obecnych priorytetów partnerstwa do czasu przyjęcia nowych zaktualizowanych priorytetów partnerstwa.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[1].

[1] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada Stowarzyszenia jest organem ustanowionym na mocy układu, a mianowicie układu o stowarzyszeniu.

Akt, który ma zostać przyjęty przez Radę Stowarzyszenia, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt ma skutki prawne, ponieważ przedłuża aktualne priorytety strategiczne do czasu przyjęcia nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do współpracy z państwem trzecim w ramach układu stowarzyszeniowego i europejskiej polityki sąsiedztwa.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 217.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 217 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Z uwagi na fakt, że akt Rady Stowarzyszenia zmieni okres obowiązywania priorytetów strategicznych UE–Tunezja, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2021/0225 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania priorytetów strategicznych UE-Tunezja do czasu przyjęcia przez UE i Tunezję nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, został podpisany w dniu 17 lipca 1995 r. i wszedł w życie w dniu 1 marca 1998 r.[2]

(2) Priorytety strategiczne partnerstwa UE–Tunezja zostały przyjęte przez Radę Stowarzyszenia dnia 9 listopada 2018 r[3].

(3) W formie wymiany listów obie strony zgodziły się co aktualności priorytetów strategicznych UE–Jordania jako wiodącego dokumentu pozwalającego na umocnienie partnerstwa Stron do czasu przyjęcia nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów.

(4) Zgodnie z art. 80 Układu eurośródziemnomorskiego Rada Stowarzyszenia może podejmować decyzje w celu osiągnięcia celów układu.

(5) Rada Stowarzyszenia ma przyjąć decyzję w drodze procedury pisemnej w sprawie przedłużenia obowiązywania priorytetów strategicznych do czasu przyjęcia nowych, zaktualizowanych wspólnych dokumentów między UE a Tunezją.

---

[2] Decyzja Rady i Komisji z dnia 26 stycznia 1998 r. w sprawie zawarcia Układu eurośródziemnomorskiego, ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony, Dz.U. L 97 z 30.3.1998.

[3] Decyzja nr 1/2018 Rady Stowarzyszenia UE–Tunezja z dnia 9 listopada 2018 r. w sprawie przyjęcia priorytetów strategicznych UE–Tunezja na okres 2018–2020 Dz.U. L 293 z 20.11.2018, s. 39

(6) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w Radzie Stowarzyszenia, gdyż decyzja będzie wiążąca dla Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia priorytetów strategicznych UE–Tunezja do czasu przyjęcia przez UE i Tunezję nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów jest oparte na projekcie decyzji Rady Stowarzyszenia UE–Egipt dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący